

8. Pravduk M. V. (2017). Accounting and information management of aquaculture production management. *Ekonomika. Finansy. Menedgment: actual'ni pytannya nauki i praktyky [ECONOMY. FINANCES. MANAGEMENT: current issues of science and practice]*, vol. 2, pp. 79–92 (in Ukr.).

9. *On Aquaculture*, Law of Ukraine of 18.09.2012. № 5293-VI. Fund of the state property of Ukraine. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5293-17?lang=en> (in Ukr.).

10. *About the statement of special forms of primary documentation for subjects of fishery in the field of aquaculture* (2012). The Order of Ministry of Agricultural Policy And Food of Ukraine of 19.06.2012 № 362. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1126-12> (Accessed 15 march 2020) (in Ukr.).

УДК 657.411.8

JEL Classification: G31,G32

DOI: <http://doi.org/10.34025/2310-8185-2020-1.77-2.78.20>

І.Л. Цюцяк, старший викладач кафедри фінансів та обліку,
<http://orcid.org/0000-0003-3751-1325>

А.Л. Цюцяк, старший викладач кафедри фінансів та обліку,
<http://orcid.org/0000-0001-9458-1341>

Університет Короля Данила,
м. Івано-Франківськ

ФАКТОРНИЙ АНАЛІЗ РЕНТАБЕЛЬНОСТІ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ: СУТНІСТЬ ТА МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ

Анотація

Актуальність. Постановка проблеми. В умовах глобалізації, національних та міжнародних економічних взаємовідносин суттєвого значення набуває власний капітал, оскільки він є одним із важливих джерел забезпечення успішного функціонування емітента корпоративних прав. Для прийняття управлінських рішень необхідно проводити комплексний аналіз власних джерел формування фінансових ресурсів. Вищенаведене обумовлює необхідність дослідження та удосконалення методики проведення аналізу рентабельності власного капіталу, зокрема факторного, що є актуальним у сучасних умовах ведення бізнесу.

Мета дослідження. Дослідження сучасних підходів до визначення рентабельності власного капіталу в системі управління емітентом корпоративних прав та обґрунтування доцільності застосування багатфакторного аналізу рентабельності власного джерела формування фінансових ресурсів за авторською моделлю.

Методологія (або методи дослідження). Вирішення поставлених у статті завдань здійснено за допомогою загальнонаукових методів дослідження, зокрема: спостереження, порівняння,

формалізація, аналіз, систематизація та узагальнення. Здійснюючи факторний аналіз рентабельності власного капіталу, застосовано діалектичний підхід. Системний і логічний підходи використані під час узагальнення результатів проведеного аналізу та формування висновків і пропозицій.

Результати. У статті проаналізовано існуючі підходи щодо необхідності проведення комплексного аналізу власного капіталу. Встановлено, що аналіз ефективності використання власного капіталу повинен базуватися на визначенні його рентабельності. Акцентовано увагу на тому, що при управлінні власним капіталом важливу роль відіграє факторний аналіз, адже він передбачає комплексне вивчення впливу факторів на величину власного джерела формування фінансових ресурсів.

Практичне значення. Обґрунтовано доцільність доповнення моделі «рентабельність власного капіталу» наступними показниками: валовий прибуток (збиток); інший операційний дохід; адміністративні витрати; витрати на збут; інші витрати операційної діяльності; фінансовий результат від операційної діяльності; доходи та витрати фінансової й іншої діяльності; податкове навантаження. Запропонована авторська модель «рентабельність власного капіталу» враховує додаткові фактори впливу на фінансовий результат, що забезпечує формування аналітичної інформації, яка використовуватиметься при формуванні висновків щодо результативності діяльності бізнес-єдиниці.

Перспективи подальших досліджень. Полягатимуть у висвітленні проблемних питань, зумовлених методикою проведення аналізу власного капіталу із застосуванням сучасних цифрових технологій.

Ключові слова: власний капітал; оцінка; аналіз; ефективність; рентабельність.

Кількість джерел: 8; кількість таблиць: 2.

Ihor Tsiutsiak, Senior Lecturer

<http://orcid.org/0000-0003-3751-1325>

Andriy Tsiutsiak, Senior Lecturer

<http://orcid.org/0000-0001-9458-1341>

King Danylo University

Ivano-Frankivsk

FACTOR ANALYSIS OF PROFITABILITY OF EQUITY: THE ESSENCE AND METHOD OF CONDUCTING

Summary

The importance of equity analysis as an essential component of the enterprise accounting system is investigated in the article. The analysis of the existing approaches, concerning the need of a complex analysis of the equity invested in the activities of business entities, is done. It is established that the analysis of the efficiency of the use of equity should be based on the determining of its profitability.

ОБЛІК, АНАЛІЗ І АУДИТ

Attention is drawn to the issue that the factor analysis plays an important role in managing equity, as it involves a complex study of the factors' influence on the value of equity. In the process of factor analysis, the model of "profitability on equity" was supplemented with the following indicators : gross profit (loss); other operating income; administrative expenses; selling expenses ; other operating expenses; financial result of the operating activities ; income and expenses of the financial and other ordinary activities; tax burden.

In the article an author's model of "profitability on equity" was proposed. It takes into account the additional factors affecting the financial performance of an entity, that provides the formation of the analytical information that will be used in drawing conclusions about the performance of the business unit.

Keywords: equity, profit, valuation, analysis, efficiency, profitability.

Number of sources: 8; number of tables: 2.

Постановка проблеми. В умовах глобалізації, національних та міжнародних економічних взаємовідносин суттєвого значення набуває власний капітал, оскільки він є одним із важливих джерел забезпечення успішного функціонування емітента корпоративних прав. Ефективність процесів, зумовлених формуванням та використанням власного капіталу, залежить від належно розробленої стратегії, а також від виконання управлінською ланкою суб'єкта господарювання прийнятих оперативних, тактичних й стратегічних рішень. Реалізуючи зазначені процеси, необхідно проводити комплексний аналіз власних джерел формування фінансових ресурсів, вкладених у діяльність емітента корпоративних прав. Адже за даними такого аналізу менеджерам вищої ланки управління надається релевантна інформація, необхідна для прийняття ними ефективних рішень.

Вищенаведене обумовлює необхідність дослідження та удосконалення методики проведення аналізу рентабельності власного капіталу, зокрема факторного, що є актуальним в сучасних умовах ведення бізнесу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вагомий внесок у дослідження питань, пов'язаних із теоретичними та практичними аспектами організації і методики аналізу власного капіталу здійснили такі вітчизняні та зарубіжні вчені, як: М. І. Баканов, І. Т. Балабанов, А. В. Боднарчук, М. А. Болюх, К. П. Боримська, Н. М. Воськало, В. М. Івахненко, В. В. Ковальов, М. І. Ковальчук, М. Я. Коробов, В. О. Мец, Л. А. Лахтіонова, Т. Я. Мазуренко, Л. Ю. Мельничук, Є. В. Мних, В. М. Опарін, Д. В. Плотников, П. Я. Попович, А. Г. Салтанова, С. С. Свірідова, А. Д. Шеремет та інші.

Так, К. П. Боримська обґрунтувала комплексний підхід до методики аналізу оптимізації структури власного капіталу, який полягає у поєднанні ретроспективного та перспективного аналізу фінансової стійкості підприємства [2, с. 30]. При цьому у викладених підходах К. П. Боримської сформульовано необхідність проведення комплексних заходів щодо оптимізації структури капіталу, які ґрунтуються, з одного боку, на максимізації зростання рентабельності власного капіталу, а з іншого – на мінімізації середньозваженої вартості капіталу, що забезпечує обґрунтоване співвідношення структурних складових капіталу. Н. М. Воськало запропоновано використання багатофакторної моделі аналізу складових власного капіталу, що створює передумови для проведення аналізу фінансової стійкості підприємства та надає можливість визначити вплив окремих складових власного капіталу на загальний фінансовий стан підприємства [3, с. 73]. При цьому доцільно було б розглянути вплив на фінансовий стан емітента корпоративних прав не тільки складових власного капіталу, а й господарських операцій та процесів, які впливають на значення власного джерела формування фінансових ресурсів. Погоджуємось із Л. Ю. Мельничук щодо запропонованої та обґрунтованої необхідності використання показника рентабельності власного капіталу як інтегрального показника результативності діяльності підприємства [5, с. 41], адже ефективність управління емітентом корпоративних прав характеризується впливом різнобічних факторів на бізнес-процеси. Крім того, розділяємо погляди А. В. Боднарчука, яким доведено необхідність удосконалення комплексного економічного аналізу власного капіталу та розроблено багатофакторну модель ефективності формування й використання досліджуваного показника [1, с. 284]. Автором визначено, що факторними показниками, які впливають на рентабельність власного капіталу, є: рентабельність реалізації, коефіцієнт оборотності власного капіталу, коефіцієнт платоспроможності власного капіталу та коефіцієнт фінансового ризику.

Виділення невіршених раніше частин загальної проблеми.

Незважаючи на значний доробок науковців у розвиток методики фінансового аналізу, в економічній літературі простежується недостатній рівень досліджень, зумовлених проведенням багатофакторного аналізу рентабельності власного капіталу, що потребує додаткових досліджень, а

відтак пошуку нових підходів з удосконалення існуючих. З огляду на вищезазначене, **метою статті** є дослідження сучасних підходів до визначення рентабельності власного капіталу в системі управління емітентом корпоративних прав та обґрунтування доцільності застосування багатофакторного аналізу рентабельності власного джерела формування фінансових ресурсів за авторською моделлю.

Виклад основного матеріалу. А. Г. Салтанова вважає що, аналіз власного капіталу є однією з важливих складових обліково-аналітичної системи підприємства, оскільки він виражається в систематичному дослідженні процесу формування та використання власного капіталу, підготовці облікової інформації, розрахунку аналітичних коефіцієнтів їх систематизації, вивченні та визначенні відповідності затвердженим значенням [7, с. 166]. При цьому аналіз ефективності використання власного капіталу повинен ґрунтуватися на визначенні його рентабельності. Особливого значення такий аналіз набуває при реалізації проєктів, спрямованих на модернізацію виробництва та активізацію процесу відтворення власного капіталу [4, с. 226]. Рентабельність власного капіталу (ROE) визначається як відношення чистого прибутку підприємства до середнього значення показника власного капіталу та відображає ефективність використання власного джерела формування фінансових ресурсів, вкладеного у діяльність емітента корпоративних прав.

Особливу роль в управлінні власним капіталом відіграє факторний аналіз, який передбачає комплексне та системне вивчення впливу факторів на величину власного капіталу загалом та його складових зокрема. Він забезпечує кількісну оцінку впливу чинників на досліджуваний показник і дає можливість відповідним підбиранням та коригуванням факторів формувати або змінювати параметри управління капіталом [1, с. 282]. За допомогою факторного аналізу розкладемо показник «рентабельність власного капіталу» з використанням формули, запропонованої фахівцями компанії Du Pont:

$$ROE = ROS \times TAT \times EM \quad (1)$$

де *ROS* – рентабельність продажів;

TAT – коефіцієнт оборотності активів;

EM – мультиплікатор власного капіталу.

Із формули випливає, що на рентабельність власного капіталу найбільшою мірою впливають три фактори, які узагальнюють основні аспекти фінансово-господарської діяльності емітента корпоративних прав. До таких факторів належать:

1). Рентабельність продажів (ROS), визначається як відношення чистого прибутку ($ЧП$) до чистого доходу від реалізації продукції ($ЧД$) та показує суму операційного прибутку, яку підприємство одержує з кожної гривні проданої продукції:

$$ROS = \frac{ЧП}{ЧД} . \quad (2)$$

Рентабельність продажів використовується як основний індикатор для оцінки фінансової ефективності підприємств, які мають незначну вартість основних засобів і власного капіталу [8, с. 94].

2). Коефіцієнт оборотності активів (TAT), визначається як відношення чистого доходу від реалізації продукції ($ЧД$) до середньорічної вартості активів (\bar{A}) та показує, скільки грошових одиниць реалізованої продукції принесла кожна одиниця активів:

$$TAT = \frac{ЧД}{\bar{A}} . \quad (3)$$

3). Мультиплікатор власного капіталу (EM), визначається як відношення середньорічної вартості активів (\bar{A}) до середньорічної вартості власного капіталу (\overline{BK}) та характеризує ефективність використання ресурсів й показує, у скільки разів рентабельність власного капіталу перевищує рентабельність активів:

$$EM = \frac{\bar{A}}{\overline{BK}} . \quad (4)$$

Варто зазначити, що діяльність емітента корпоративних прав буде ефективною, якщо темп росту прибутку перевищуватиме темп зростання доходу від реалізації. Своєю чергою, темп зростання доходу від реалізації буде випереджувати приріст активів, які за темпами зростання повинні випереджати зростання власного капіталу. Призначення моделі DuPont – виявити фактори, що визначають ефективність функціонування бізнесу, оцінити ступінь їх

впливу. Модель DuPont використовується як для порівняльної оцінки ризиків інвестування, так і для вкладення інвестицій в компанію [6].

З метою надання додаткових аналітичних можливостей моделі «рентабельність власного капіталу», вважаємо за доцільне розширити її шляхом застосування, у процесі факторного аналізу, таких показників: валового прибутку (збитку); іншого операційного доходу; адміністративних витрат; витрат на збут; інших витрат операційної діяльності; фінансового результату від операційної діяльності; доходів та витрат фінансової й іншої діяльності; податкового навантаження.

Чистий фінансовий результат ($Чфр$) розраховується шляхом вирахування із фінансового результату до оподаткування визнаних витрат з податку на прибуток. Звідси випливає, що чистий прибуток може бути визначений як відношення фінансового результату до оподаткування та коефіцієнту, що визначає суму чистого прибутку із фінансового результату до оподаткування:

$$Чфр = ФРдо оп \times \left(1 - \frac{T}{100\%}\right) = ФРдо оп \times Кчп, \quad (5)$$

де $ФРдо оп$ – фінансовий результат до оподаткування;

T – ставка податку на прибуток;

$Кчп$ – коефіцієнт, що визначає суму чистого прибутку із фінансового результату до оподаткування.

За даними наведеної формули рентабельність власного капіталу можна розрахувати таким чином:

$$ROE = \frac{ФРдо оп \times Кчп}{ЧД} \times \frac{ЧД}{A} \times \frac{A}{BK}, \quad (6)$$

де A – величина активів;

BK – значення власного капіталу.

Після цього до моделі «рентабельність власного капіталу» додаємо ще один фактор – фінансовий результат від операційної діяльності. З цією метою виразимо фінансовий результат до оподаткування через операційний прибуток за допомогою наступної формули:

$$ФРдо оп = ФРо.д + Дф.і.д - Вф.і.д, \quad (7)$$

де $ФРо.д$ – фінансовий результат від операційної діяльності;

$Дф.і.д$ – доходи фінансової та іншої діяльності;

$Вф.і.д$ – витрати фінансової та іншої діяльності.

Зробимо перетворення досліджуваної моделі шляхом підстановки до неї наведених вище показників:

$$\begin{aligned}
 ROE &= \frac{(\Phi P o. \partial + D \phi i. \partial - B \phi i. \partial) \times K_{чп}}{ЧД} \times \frac{ЧД}{A} \times \frac{A}{BK} = \\
 &= K_{чп} \times \left(\frac{(\Phi P o. \partial + D \phi i. \partial - B \phi i. \partial)}{ЧД} \times \frac{ЧД}{A} \times \frac{A}{BK} \right) = \quad (8) \\
 &= K_{чп} \times \left(\frac{\Phi P o. \partial}{ЧД} \times \frac{ЧД}{A} + \frac{D \phi i. \partial}{A} - \frac{B \phi i. \partial}{A} \right) \times \frac{A}{BK}
 \end{aligned}$$

Свою чергою, фінансовий результат від операційної діяльності формується як алгебраїчна сума валового прибутку (збитку), іншого операційного доходу, адміністративних витрат, витрат на збут та інших операційних витрат. Підставивши у формулу (8) замість коефіцієнта операційної рентабельності реалізованої продукції відношення наведеної алгебраїчної суми до чистого доходу від реалізації продукції, отримуємо вираз:

$$ROE = K_{чп} \times \left(\frac{ВП(З)}{ЧД} + \frac{\sum I o. \partial}{ЧД} - \frac{\sum AB + \sum BЗ + \sum I o. в}{ЧД} \right) \times \frac{ЧД}{A} + \frac{D \phi i. \partial}{A} - \frac{B \phi i. \partial}{A} \times \frac{A}{BK} \quad (9)$$

де $ВП(З)$ – валовий прибуток (збиток);

$\sum I o. \partial$ – сума інших операційних доходів;

$\sum I o. в$ – сума інших операційних витрат;

$\sum AB$ – сума адміністративних витрат;

$\sum BЗ$ – сума витрат на збут.

Вихідні дані, використовуванні з метою визначення впливу факторів на рентабельність власного капіталу за авторською моделлю, наведено у табл. 1.

У табл. 2 розкладемо показник «рентабельність власного капіталу» з використанням запропонованої формули.

За даними табл. 2 можна зробити висновок, що в 2018 році порівняно із попереднім 2017 роком рівень рентабельності власного капіталу (ROE) знизився на 0,0044 пункти та станом на кінець звітного року склав 0,0305. На зміну рівня рентабельності власного капіталу ПП «Сендем» вплинули такі фактори:

1). Коефіцієнт рентабельності валового прибутку (збитку) – у 2018 році значення даного коефіцієнта склало 0,5715 та порівняно з попереднім

ОБЛІК, АНАЛІЗ І АУДИТ

періодом збільшилося на 0,1480 пункти. Даний коефіцієнт відображає частку валового прибутку (збитку) в обсязі реалізації суб'єкта господарювання, тобто скільки гривень валового прибутку припадає на одну гривню чистого доходу від реалізації продукції. Коефіцієнт рентабельності валового прибутку (збитку) характеризує прибутковість виробництва продукції, виконання робіт, надання послуг або продажу товарів у частині генерування грошових коштів, які можна спрямувати на здійснення інвестиційної діяльності.

Таблиця 1

Вихідні дані для проведення факторного аналізу рентабельності власного капіталу ПП «Сендем» за 2017-2018 р.р.*

№ з/п	Найменування показника	Одиниці виміру	Роки		Відхилення (+,-) звітного періоду до 2017 року
			2017	2018	
1	2	3	4	5	6
<i>Інформація з Балансу (Звіту про фінансовий стан)</i>					
1	Активи	Тис. грн.	9 198	11 751	2 553
2	Власний капітал	Тис. грн.	7 203	8 415	1 212
<i>Інформація зі Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід)</i>					
3	Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	Тис. грн.	7 823	13 207	5 384
4	Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	Тис. грн.	4 510	5 660	1 150
5	Валовий прибуток (збиток)	Тис. грн.	3 313	7 547	4 234
6	Інші операційні доходи	Тис. грн.	436	458	22
7	Адміністративні витрати	Тис. грн.	2 294	5 213	2 919
8	Витрати на збут	Тис. грн.	644	1 332	688
9	Інші операційні витрати	Тис. грн.	505	1 147	642
10	Фінансовий результат від операційної діяльності	Тис. грн.	306	313	7
11	Дохід від участі в капіталі	Тис. грн.	-	-	-
12	Інші фінансові доходи	Тис. грн.	-	-	-
13	Інші доходи	Тис. грн.	-	-	-
14	Фінансові витрати	Тис. грн.	-	-	-
15	Втрати від участі в капіталі	Тис. грн.	-	-	-
16	Інші витрати	Тис. грн.	-	-	-
17	Фінансовий результат до оподаткування	Тис. грн.	306	313	7
18	Витрати з податку на прибуток	Тис. грн.	55	56	1
19	Чистий фінансовий результат (прибуток)	Тис. грн.	251	257	6

*Джерело: складено автором за даними фінансової звітності ПП «Сендем».

2). Коефіцієнт іншого операційного доходу – характеризує суму іншого операційного доходу, що припадає на одиницю чистого доходу від

реалізації продукції. Рівень коефіцієнта іншого операційного доходу знизився на 0,0210 пункти та станом на кінець 2018 року склав 0,0347, що є негативним, адже чим більше значення даного коефіцієнта, тим більша частина доходу від реалізації залишається в розпорядженні емітента корпоративних прав.

Таблиця 2

**Факторний аналіз рентабельності власного капіталу ПП «Сендем»
за авторською моделлю***

№ з/п	Найменування показника	Формула розрахунку	Роки		Відхилення (+,-) звітного періоду до 2017 року
			2017	2018	
1	Коефіцієнт рентабельності валового прибутку (збитку)	$\frac{ВП(З)}{ЧД}$	0,4235	0,5715	0,1480
2	Коефіцієнт іншого операційного доходу	$\frac{\sum Io.д}{ЧД}$	0,0557	0,0347	-0,0210
3	Коефіцієнти операційних витрат	$\frac{\sum AB + \sum BЗ + \sum Io.в}{ЧД}$	0,4401	0,5825	0,1424
4	Коефіцієнт оборотності активів	$\frac{ЧД}{A}$	0,8506	1,1239	0,2733
5	Коефіцієнт співвідношення доходів фінансової й іншої діяльності до активів	$\frac{Дф.і.д}{A}$	-	-	-
6	Коефіцієнт співвідношення витрат фінансової й іншої діяльності до активів	$\frac{Вф.і.д}{A}$	-	-	-
7	Мультиплікатор власного капіталу	$\frac{A}{BK}$	1,2769	1,3965	0,1196
8	Коефіцієнт післяподаткового утримання податку	$1 - \frac{T}{100\%}$	0,8200	0,8200	-
9	Рентабельність власного капіталу (ROE)		0,0349	0,0305	-0,0044

*Джерело: складено автором за даними фінансової звітності ПП «Сендем».

3). Коефіцієнт операційних витрат – показує, яку частину у сумі чистого доходу суб'єкта господарювання займають: а) загальногосподарські витрати, пов'язані з управлінням та обслуговуванням підприємства; б) витрати, що зумовлені операціями із реалізації (збуту) продукції, товарів, робіт, послуг; в) інші витрати операційної діяльності. У 2018 році значення коефіцієнта операційних витрат на ПП «Сендем» становило 0,5825 та порівняно з попереднім періодом підвищилось на 0,1424 пункти.

4). Коефіцієнт оборотності активів – показує швидкість перетворення активів у дохід від реалізації продукції. Рівень даного коефіцієнта підвищився на 0,2733 пункти та станом на кінець 2018 року склав 1,1239. Значення коефіцієнта оборотності активів залежить, з одного боку, від інвестиційної активності емітента корпоративних прав, тобто від рівня вкладання коштів у придбання чи створення об'єктів необоротних активів, а з іншого – від операційної активності.

5). Мультиплікатор власного капіталу – відображає фінансовий важіль емітента корпоративних прав, адже характеризує, скільки гривень активів забезпечує кожна гривня власного капіталу. Рівень мультиплікатора власного капіталу підвищився на 0,1196 пункти та станом на кінець 2018 р. склав 1,3965. Слід врахувати, що підвищення рівня мультиплікатора призводить до підвищення прибутковості власного капіталу, але чим вище його значення, тим вищий ступінь фінансового ризику емітента корпоративних прав.

Висновки та дискусія. За результатом проведеного дослідження можна сформулювати наступні висновки та навести низку пропозицій:

1) результати проведеного аналізу, рентабельності власного джерела формування фінансових ресурсів дозволяють встановити, наскільки ефективно менеджери вищої ланки здійснюють управління власним капіталом, вкладеним у діяльність емітента корпоративних прав. Проведення багатофакторного аналізу рентабельності власного капіталу дозволяє, на підставі проведених математичних обчислень, глибше зрозуміти отримані результати та сформулювати більш аргументовані висновки;

2) розширено факторну модель, запропоновану фахівцями компанії Du Pont, в частині впливу окремих чинників на прибуток емітента корпоративних прав, що дозволило розробити альтернативний варіант моделі «рентабельність власного капіталу»;

3) запропонована модель «рентабельність власного капіталу» враховує додаткові чинники впливу на прибуток, що забезпечує формування аналітичної інформації, застосування якої використовуватиметься при формуванні висновків щодо результативності діяльності бізнес-одиниці.

Перспективи подальших розвідок в окресленій проблематиці, полягатимуть у висвітленні проблемних питань, зумовлених методикою проведення аналізу власного джерела формування фінансових ресурсів із застосуванням сучасних цифрових технологій.

Список використаних джерел:

1. Боднарчук А. В. Удосконалення комплексного економічного аналізу власного капіталу. *Бізнес Інформ*, 2013. № 3. С. 282–285.
2. Боримська К. П., Варічева Р. В. Удосконалення підходів до аналізу оптимальності структури власного капіталу акціонерних товариств. *Вісник ЖДТУ*. 2011. № 4 (58). С. 23–30.
3. Воськало Н. М. Аналіз власного капіталу підприємства. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2012. № 721. С. 73–77.
4. Мазуренко Т. Я. О факторном анализе рентабельности собственного капитала (на примере СПК Колхоз «Гигант», Оренбургской области). *Вестник ОГУ*. 2013. №8. С. 226–232.
5. Мельничук Л. Ю. Рентабельність власного капіталу як інтегральний показник результативності діяльності підприємств. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2010. № 4. С.41–46.
6. Плотников Д. В. Оценка рентабельности бизнеса. URL: http://www.strategies.com.ua/statti_rentabel.html
7. Салтанова А. Г. Анализ формирования и использования собственного капитала в сельскохозяйственных организациях. *Фундаментальные исследования*. 2014. № 3. С. 165–173.
8. Свірідова С. С., Пожар О. О. Оцінка факторів впливу на рентабельність підприємства. *Молодий вчений*. 2014. № 11(14). С. 93–96.

References:

1. Bodnarchuk A. V. (2013). Improving comprehensive economic analysis of equity. *Biznes Inform [Business Inform]*, vol. 3, pp. 282–285 (in Ukr.).
2. Boryms'ka K. P., Varicheva R. V. (2011). Improving approaches to the analysis of the optimality of the equity structure of joint stock companies. *Visnyk ZhDTU [Bulletin of ZhSTU]*, vol. 4 (58), pp.23-30 (in Ukr.).
3. Vos'kalo N.M. (2012). Analysis of the company's equity. *Visnyk Natsional'noho universytetu «L'vivs'ka politekhnika» [Bulletin of the National University "Lviv Polytechnic"]*, vol. Pp. 73–77 (in Ukr.).
4. Mazurenko T.Ya. O (2013). About the factor analysis of the return on equity (on the example of the SPK Kolkhoz "Gigant", Orenburg region). *Vestnyk OHU [OSU Bulletin]*, vol.8, pp. 226-232 (in Russ.).
5. Mel'nychuk L.Yu. (2010). Return on equity as an integral indicator of the effectiveness of enterprises. *Visnyk Khmel'nyts'koho natsional'noho universytetu [Bulletin of Khmelnytsky National University]*, vol. 4, pp.41-46 (in Russ.).
6. Plotnykov D.V. Business profitability assessment Available at:http://www.strategies.com.ua/statti_rentabel.html (in Ukr.).
7. Saltanova A.H. (2014). Analysis of the formation and use of equity capital in agricultural organizations. *Fundamental'nye yssledovaniya [Basic research]*, vol. 3. pp. 165-173 (in Russ.).
8. Sviridova S.S., Pozhar O.O. (2014). Assessment of factors influencing the profitability of the enterprise. *Molodyj vchenyj [Young scientist]*, vol. 11(14), pp. 93-96 (in Ukr.).